

PROWOKACJE

Biblioteka Wojskowa
D. O. K. VIII.
Toruń

Prenumerata na miejscu mk. 4500, na prow. mk. 5300. Za odnośnienie do domu dolicza się 800 mk.
Ogłoszenia za wiersz nonparel. Pierwsza strona 450 mk., druga i trzecia 350 mk., czwarta 8-Jamowa 150 mk. Ogł. drobne po 150mk. za wyraz, tłust. druk. podwójnie. Najm. ogł. 1500 mk. Dla zagran. ceny o 200 proc. wyższe.

Adres Redakcji i Administracji: Księgarnia Powsechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.

Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarjum uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12. REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIEL I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26. № P. K. O. 61.783.

Baczność!

Niniejszem zawiadamiam, iż otrzymałem materiały krajowe i angielskie sezonowe i wiosenne po cenach przystępnych.

Skład Materiałów Wełnianych i przyborów Krawieckich
T. TOMCZAK, Cyganka 16.

Sprawy mieszkaniowe.

(Artykuł informacyjny)

Urząd Mieszkaniowy przy Magistracie m. Wrocławka, pomimo ścisłego wykonywania swych obowiązków nie jest w stanie zadowolić nie tylko wszystkich, lecz znacznej nawet ilości zwracających się o przydział mieszkania.

Przyczyna tego przedewszystkiem i głównie leży w samej Ustawie z d. 4 kwietnia 1922 r., niedokładności braki, sprzeczności i prawne wątpliwości które utrudniają, a czasem wprost uniemożliwiają celowe jej stosowanie.

Dla kogo można rekwirować mieszkania? Dla posłów, urzędników państwowych i wojskowych (art. 1. Ust.). Czem są gorsi inni obywatele, również pracownicy i urzędnicy, lecz nie państwowi, jak np. komunalni?

Wykonywanie powyższej ustawy porucza się Gminom (Magistrom) i jednocześnie też gmina pozbawiona jest prawa zarekwirowania mieszkania dla swego urzędnika.

W myśl art. 14 Ustawy prawo korzystania z przydzielonego lokalu przysługuje uprawnionemu tylko na czas pełnienia przez niego funkcji, uzasadniających przydzielenie lokalu, wraz z ustaniem ich, posiadacz lokalu obowiązany jest w terminie przez Urząd Mieszkaniowy określonym opróżnić takowy, a Urząd Mieszkaniowy przydziela go innemu uprawnionemu. Tego wymaga Ustawa z d. 4 kwietnia 1922 r., a Ustawa o ochronie lokatorów z dnia 20.XII 20 r. (art. 10) nie dopuszcza do wykonania tego, biorąc pod opiekę swoją posiadacza lokalu jako „faktycznego lokatora”.

Są lokale, w których, zawdzięczając obecnym warunkom, dalsze przebywanie lokatorów grozi nawet niebezpieczeństwem życia. Odnośne przepisy o bezpieczeństwie publicznym wymagają usunięcia lokatorów i przeniesienia ich do innego mieszkania, przewiduje również to i Ustawa z dnia 26 września 1922 r. a Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. zabrania, o ile to nie są urzędnicy państwowi, wojskowi, lub posłowie (p. I — 4 Art. 1).

Co się tyczy tych napozór „uprzywilejowanych — szczęśliwych”, którzy są uprawnieni do otrzymania mieszkania drogą rekwizycji, urzędnicy

państwowi i wojskowi — niestety, prawo to mają, lecz nie zawsze „mogą mieć mieszkanie”. Dlaczego? Przyjeżdża urzędnik na miejsce swego urzędowania, zwraca się o mieszkanie do Urzędu Mieszkaniowego i zamiast je otrzymać natychmiast, lub w czasie możliwie szybkim, miesiącami często na nie oczekuje, mieszkając u kogoś kątem, lub oddaje ostatnią, ciężko zapracowaną markę na opłacanie hotelu. Dlatego, bo art. 8, 9 i 11 Ustawy wymagają dokonania pewnych wstępnych „skomplikowanych” formalności: „tymczasowa rekwizycja”, następnie „orzeczenie o zajęciu”, na koniec „orzeczenie o przydziale”, a, że stronie zainteresowanej przysługuje prawo zażalenia na orzeczenie Urzędu Mieszkaniowego do Województwa z wstrzymaniem, niestety, w myśl art. 17 Ustawy wykonania decyzji Urzędu Mieszkaniowego do rozstrzygnięcia sprawy przez Urząd Wojewódzki i, biorąc pod uwagę, że w Województwie nie jeden tylko Wrocław — czeka na rezultat nie dnie i tygodnie, lecz czasem nawet i miesiące i ów urzędnik czeka i czeka, słusznie się denerwuje, wymyśla Urzędowi Mieszkaniowemu i nie znając defektów Ustawy, przypisuje to niesumienne wykonywaniu przez Urząd Mieszkaniowy swych obowiązków.

Nareszcie po długim oczekiwaniu następuje szczęśliwa chwila, decyzja z Województwa otrzymana, mieszkanie zarekwirowane zgodnie z Ustawą, podlega wniesieniu na listę „zakwalifikowanych do zajęcia”. Zdawałoby się formalności zakończone, mieszkanie jest, należy tylko otrzymać przydział — lecz niestety — w myśl art. 11 p. 4 Ust. „posiadaczowi lokalu” (gdyby przynajmniej właścicielowi domu) przysługuje prawo wyboru lokatora z pośród osób uprawnionych i o ile kandydat Urzędu Mieszkaniowego „nie potrafi”, czy też „nie będzie w możności” wejść z nin „w porozumienie” i uzyskać zgody, mieszkanie to traci, nowa sprawa, takąż procedura i możliwie także rezultaty a czas leci i leci, na mieszkanie się czeka i czeka.

Nasuwa się zatem pytanie: „czy nie szczęśliwsi ci nie uprzywilejowani, którym nie dano prawa na otrzymanie mieszkania drogą rekwizycji?”

Pogodziwszy się ze swym losem nie ludzą się nadzieją i nie staną przed faktem, że, mając prawo „na mieszkanie” nie mają często prawa

„mieć to mieszkanie” (art. 11 wybór lokatora).

Niezależnie od wyżej przytoczonych i wielu innych nieprzytoczonych defektów Ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. utrudniających, a czasem nawet uniemożliwiających celowe i szybkie jej wykonywanie, zaznaczyć z przykrością należy iż niektórzy obywatele również w znacznej mierze przyczyniają się do skomplikowania i przedłużania sprawy, nie chcąc podporządkować się wymaganiom Ustawy i uchwały Rady Miejskiej, zmuszając w ten sposób Urząd Mieszkaniowy, jako ostateczność do stosowania art. 21 Ustawy i 10 Rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 13 czerwca 1922 r. t. j. przymusowego wprowadzania prawnego posiadacza zarekwirowanego mieszkania za pośrednictwem policji z jednoczesnym usuwaniem tych, kto nieprawnie je zajmuje.

Nieprawne, samowolne zajmowanie mieszkań dokonywa się bądź świadomie t. j. w porozumieniu się z posiadaczem lokalu, bądź wprowadzeniem w błąd, wynajmując lub odnajmując osobie trzeciej mieszkanie już zarekwirowane, jako wolne, wbrew art. 17 Ustawy, na mocy którego ani właściciel domu, ani posiadacz lokalu nie są w prawie takie mieszkania odnajmować bez uprzedniej zgody Magistratu.

Powyższe dostatecznie usprawiedliwia Urząd Mieszkaniowy, gdy sprawy nie są często załatwione tak, jak tego słusznie życzy sobie obywatel, niewtajemniczony w prawne i faktyczne braki Ustawy.

Za czas egzystencji Urzędu Mieszkaniowego przy Magistracie t. j. od 25 maja 1922 r. do dnia 1 lutego 1923 r. wpłynęło podań o mieszkania 363, przydzielono mieszkań 130, czyli 36 proc.

Wobec tego, że Ustawa ta w myśl art. 27 traci moc obowiązującą 10 maja r. b. przypuszczać należy, że o ile termin ten zostanie prolongowany, zostaną również usunięte niedokładności i prawne sprzeczności, ujawnione przez jej dotychczasowe stosowanie, a uniemożliwiające ścisłe, sprawiedliwe i szybkie jej wykonywanie.

Jan Gadomski.

Kupujcie 8% pożyczkę złotą!

Z Rady Miejskiej.

Dnia 18 stycznia odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej. Posiedzenie zajął prezes Dr. Piasecki o godz. 8 wiecz. Protokół poprzedniego posiedzenia, odczytany przez radnego sekretarza L. Opoczyńskiego, Rada Miejska zatwierdziła.

1) Na wniosek Magistratu Rada Miejska 19 głosami p-ko 11 uchwaliła:

1) Nazwę »Statutu opłat ładunkowych« zmienić na »Statut opłat miejskich od przesyłek kolejowych, przywożonych do miasta Wrocławka«.

2) Artykułowi 1 nadać brzmienie: »Na rzecz kasy miejskiej m. Wrocławka pobiera się opłaty od ładunków kolejowych, wwożonych do m. Wrocławka drogą żelazną, zarówno normalnotorową jak i dojazdową«.

3) Art. 3 należy nadać brzmienie: »Opłata miejska pobierana jest od odbiorców przy wydawaniu przesyłek na dworcach kolejowych«.

4) Art. 3 nadać brzmienie: »Pobór opłat miejskich dokonywane jest na dworcach kolejowych przez porobców miejskich, którym organy kolejowe obowiązane są udzielać wszelkich informacji oraz odpowiedniego pomieszczenia na dworcu, o ile jest to możliwe ze względu na miejscowe warunki. Jedynie w razie, gdy organy kolejowe nie są w możności udzielić odpowiedniego pomieszczenia dla funkcjonariuszy miejskich, pobór opłat ładunkowych dokonywane jest przy pomocy kasjerów kolejowych na warunkach określonych po porozumieniu się Magistratu z organami kolejowymi«.

5) Art. 6 nadać następujące brzmienie: »Wysokość opłat miejskich od ładunków wynosi:

a) od ładunków pośpiesznych 400 mk. za 100 klg., b) od ładunków zwyczajnych 160 mk. za 100 klg.«

Uwagę pozostawić bez zmiany.

6) W art. 7 ustanawia się stawkę 800 mk. od sztuki bydła rosłego i konia, oraz 200 mk. za wszelkie inne zwierzęta.

7) Art. 8 przyjmuje następujące brzmienie: »Najniższa kwota opłaty miejskiej wynosi 100 mk. Kwoty opłaty, kończące się na dziesiątki i jednostki marek powyżej 50 mk., zaokrągla się do następnej setki, zaś jednostki i dziesiątki marek poniżej 50 odrzuca się zupełnie«.

II.) Na wniosek Magistratu Rada Miejska jednomyślnie uchwaliła w I czytaniu:

a) Upoważnić Magistrat:

1) do zaciągnięcia na zakup lokomobilii dla cegielni miejskiej w Polskim Banku Komunalnym pożyczki długoterminowej lub krótkoterminowej w wysokości 40.000.000 mk.,

2) do ustalenia terminu spłaty, spisania skryptu dłużnego, oraz ustalenia szczegółowych warunków pożyczki,

3) do przeprowadzenia wszystkich

potrzebnych czynności prawnych w związku z zaciągnięciem pożyczki.

Przytem Rada Miejska zaznacza, że m. Włocławek z tytułu pożyczki poddaje się statutowi Polskiego Banku Komunalnego, oraz innym przepisom wydanym, lub mogącym być wydanymi przez władze Banku, zgodnie z jego statutem.

b) Upoważnić Magistrat:

1) do zaciągnięcia na zakup lokomobilii dla cegielni miejskiej w Pocztowej Kasie Oszczędności pożyczki długoterminowej lub krótkoterminowej w wysokości 40.000.000 mk.,

2) do ustalenia terminu spłaty, spisania skryptu dłużnego i kaucji hipotecznej w wysokości do 45 000 000 mk., oraz ustalenia szczegółowych warunków pożyczki,

3) do przeprowadzenia wszystkich potrzebnych czynności prawnych w związku z zaciągnięciem pożyczki.

Przytem Rada Miejska zaznacza, że m. Włocławek z tytułu pożyczki poddaje się statutowi Pocztowej Kasy Oszczędności, oraz innym przepisom, wydanym, lub mogącym być wydanymi w przyszłości przez władze Kasy, zgodnie z jej statutem.

c) W razie uzyskania jednej z pożyczek, wymienionych w punktach a) i b) niniejszej uchwały, Magistrat nie zaciągnie drugiej.

III.) Po przerwie, na wniosek nagły Magistratu Rada Miejska 19 głos. p-ko 1 uchwaliła:

I) Dotychczasowe brzmienie art. 1 Statutu podatku od win i wódek zmienić na następujące: »Osoby, instytucje i przedsiębiorstwa, prowadzące do m. Włocławka, względnie produkujące w Włocławku wszelkiego rodzaju wyroby wódczane oraz wina, obowiązani są do uiszczania na rzecz kasy miejskiej w Włocławku opłat w następujących wysokościach:

a) od wyrobów wódczanych w wysokości 30 proc. każdorazowo pobieranych przez Rząd opłat akcyzowych,

b) od win w wysokości 750 mk. od jednego litra płynu.

Uwaga I. Krajowe wina owocowe (t. j. niewinogronowe) opłacie nie podlegają.

IV.) Na wniosek nagły Magistratu Rada Miejska jednomyślnie uchwaliła:

1) Wobec udzielonego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych p. wiceprezydentowi Gadomskiemu wyjaśnienia, że uchwała Rady Miejskiej z dnia 20 listopada 1922 r. o wprowadzeniu 4 proc. opłat od umów o przejściu własności nieruchomości w myśl ustawy z dnia 21 września 1922 r.

w przedmiocie uchylenia podatku od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządowe opłat od umów o przejściu własności nieruchomości (Dz. Ust. 1922 r., № 88, p. 785) uzysk. zatwierdzenie dopiero z chwilą ogłoszenia rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy, wprowadza się na rzecz m. Włocławka pobór 4% opłat od umów o przejściu własności nieruchomości bezpośrednio przez Magistrat za potrąceniem 1 proc. pobieranego z tego tytułu przez notariuszy, przyczem pobór ten obejmuje wszystkie transakcje od dnia 20 października 1922 r. aż do chwili zatwierdzenia przez władze nadzorcze wyżej wymienionego statutu, uchwalonego przez Radę Miejską dnia 20 listopada 1922 r.

2) 4-proc. opłacie miejskiej od umów o przejściu własności nieruchomości nie będą podlegały umowy o przeniesieniu własności nieruchomości, podlegające podatkowi spadkowemu lub od darowizn. Przepisy wykonawcze wyda Magistrat.

V.) Po odczytaniu przez p. Prezesa pisma Województwa z dnia 10 l. 23 r., L.S.M. 127/IV/5 w sprawie podatku od lokali, oraz po wysłuchaniu wyjaśnienia p. Wiceprezydenta w sprawie podatku szkolnego na rok 1923, Rada Miejska jednomyślnie uchwaliła wystosować w tych sprawach do Województwa memoriał, załączony do niniejszego protokołu.

VI.) Na wniosek nagły ław. Zbrożyny i innych Rada Miejska po przyjęciu nagłości 17 głosami p-ko 13 uchwaliła:

Polecić Magistratowi podwyższyć płacę robotnikom miejskim od dnia 1 stycznia r. b. o 100 proc. zarobków dotychczasowych.

Na tem posiedzenie zamknięto. P. Prezes wymierzył grzywny nieobecnym nieusprawiedliwionym radnym: Hillerowi 200 mk., Kochanowiczowi, Mirewiczowi i Szulcowi po 500 mk. oraz za spóźnienie się rad. Erslerowi 300 mk.

Nieszawa.

Sprawozdanie posła red. St. Sachy.

W sobotę dnia 3 b. m. o godz. 6 wiecz. odbyło się zebranie członków i sympatyków Z. L. N., na którym p. St. Sacha zdał sprawozdanie z dotychczasowych prac w Sejmie. Obecnych było przeszło 1.000 osób. Przewodniczył p. Stefan Kowalski, prezes miejscowego Kola Zw. L. N. W trzy-

sunkach nietylko duchowych lecz także materialnych, gdyż dzięki perispritiowi czyli uroczycy, posiadają zdolność do ukazywania się w sposób widzialny i do wykonywania skutków mechanicznych. — Tłumaczenie spirytystów nie może nas zadowolić, owszem całkowicie odrzucić je trzeba, jest ono bowiem naciąganiem do filozoficzno-religijnej doktryny spirytystycznej, a ta zaś uznana została za bezpodstawną.

Litré i inni widzą przyczynę zjawisk spirytystycznych w halucynacjach medjów i osób, będących świadkami tychże produkcji; inni wskazują na mimowolne ruchy nerwów i mięśni; Carpenter — na fluidum elektryczne, tkwiące w nerwach i mięśniach medjum, a wyzwajające się podczas zachwyty; Crookes, Wallace i inni usiłują tłumaczyć je jakąś skrytą siłą magiczną, przysługującą i objawiającą się na zewnątrz u niektórych tylko osobników; Żolner odkrywa przetrzeń czterowymiarową. Nakoniec inni skłaniają się, przynajmniej co do niektórych zjawisk, do teorii demonistycznej, a większość wreszcie antyspirytystów, jak Wundt i inni, uważają produkcje spirytystów za proste kuglarstwo i oszustwo.

Do której teorii się przechylić? — Ostatnia byłaby najwygodniejszą, bo od razu rozwiązuje całą sprawę. A nie jest bezpodstawną. Rozmaici magicy potrafili naśladować przynajmniej niektóre działy spirytystyczne; co zaś najważniejsze, wiele medjów, i to bardzo słynnych, schwymano na oszustwie i zdemaskowano. Dość tutaj

Nabożeństwo żałobne za spokój duszy

ś. p.

ELIGJUSZA NIEWIADOMSKIEGO

będzie odprawione w kościele paraf. św. Jana we czwartek d. 8 lutego o g. 8 i pół rano.

godzinem swym przemówieniem pan poseł Sacha wyjaśnił zebrany: Skład nowego Sejmu i Senatu, stanowisko i postępowanie stronnictw, jak lewicowych tak i prawicowych, przebieg wyborów pierwszego prezydenta Rzeczypospolitej Polski ś. p. Gabriela Narutowicza, a zatem p. Stanisława Wojciechowskiego, określając dotychczasową jego partyjną działalność i oznajmiając jakie stanowisko zajęli Stronnictwa Narodowe wobec tego rządu, podkreślając, że staną wszyscy w bezwzględnej opozycji przeciw rządowi nieparlamentarnemu, który został Polsce narzucony wbrew woli i opinii narodu Polskiego. W końcu przemówienia p. poseł Sacha przedstawił zebrany obecny oplakany nasz stan gospodarczo-finansowy, który z dniem każdym upada coraz niżej, a tem powoduje spadek marki polskiej i przyczynia się do wzrastania drożyzny. Przemowy posła St. Sachy wysłuchano w wielkim skupieniu i uwagą, przyjęto ją rzęsitemi oklaskami. W dyskusji zabierali głos niektórzy z obecnych, najwięcej nacisk kładąc na stworzenie Polskiej Większości Sejmowej, któraby wyłoniła z siebie rząd parlamentarny, rząd Polski, hasłem którego powinny być słowa »Polska dla Polaków«.

Pogrzeb ś. p. E. Niewiadomskiego.

W poniedziałek udała się rodzina ś. p. E. Niewiadomskiego do komisara rządu Anusza z prośbą o wydanie ciała straconego. Komisarz Anusz załatwił sprawę w ten sposób, że udzielił pozwolenia na ekshumację

zwłok przedsiębiorcy pogrzebowemu Stanisławskiemu pod tym warunkiem, aby wydobyte zwłok nastąpiło dziś o godz. 4 rano i aby karawan z ciałem opuścił Cytadelę o godz. 6 rano, w przeciwnym bowiem razie nie zostanie wypuszczony. Droga, którą ma pójść kondukt żałobny zostanie wyznaczona przez władze w ostatniej chwili.

O pozwoleniu na ekshumację i wywiezieniu zwłok p. Anusz zawiadomił rodzinę wieczorem.

Jeżeli kondukt wyruszy z Cytadeli o godz. 6 rano, należy się go spodziewać koło godziny 7-ej na Powązkach.

Zwłoki zostaną złożone czasowo w grobie rodziny żony ś. p. E. Niewiadomskiego de Tilly.

Zalanie

3-ch kopalń wodą.

Fatalne skutki wylewu Brynicy, 2 ofiary. Około 8 tysięcy robotników bez pracy.

KATOWICE, 6.2. Pat. W sobotę dnia 3 lutego r. b. rano wezbrała Brynica, przerwała w odległości około 800 m. na południe od kopalni „Saturn“ swój zachodni brzeg i szerokim strumieniem spłynęła w kierunku zachodnim ku kopalni „Knoff“ (oddział kopalni „Laurahüttegrube“). Po drodze pomiędzy Brynicą a kopalnią „Knoff“ znajduje się szyb „Czakał nr. 2“, przez który woda wlała

zupełnie świadomie, lub upragniona odpowiedź.

Dowiedziano również, że podobny wynik może nastąpić nawet wówczas, gdy uczestnicy układają w myśli różne odpowiedzi.

A co powiedziec o nieco wątpliwych już zjawiskach poruszania się przedmiotów lub gry instrumentów muzycznych, rzekomo bez dotknięcia ich bezpośrednio, czyli o zjawiskach, którym nadano techniczną nazwę telekinazy? Albo jak wytłumaczyć sobie tak zwane lewitacje, któremi tak bardzo się interesował nasz Ochowicz? Co wreszcie sędzić o materializacji duchów, na którą zwolennicy spirytystyki największą kładą nacisk chcąc dowieść, że prawda u nich się znajduje? — Sędzimy, że są to tylko umiejętne sztuczki medjów, nie mające nic wspólnego z cudownością. Szczególnie co do materializacji należy wnioskować, że jest oszustwem, gdyż medja zajmują się niemi tylko w zmroku, a przytem przy tego rodzaju produkcjach największą liczbę medjów zdemaskowano. Jeżeli zaś stały jakiś czas na przeszkodzie temu twierdzeniu odlewy rąk lub nóg zmaterializowanych duchów, to dziś stwierdzono, że te odlewy wcale tej materializacji nie dowodzą. Wiadomo bowiem dzisiaj, że jeżeli się za pomocą brzytwy usunie z ręki wszystkie włosy i natrze nieco rękę oliwą, wówczas można ją bardzo łatwo, bez naruszenia powłoki parafinowej z tej powłoki wyjąć.

D. c. n.

6) A. KOŁTON.

O SPIRYTYZMIE.

Do pierwszych zalicza Crookes następujące: ruchy ciał ciężkich, wywołane samem dotknięciem, t. j. bez użycia siły mechanicznej, samodzielna gra instrumentów muzycznych, pukania w podłogę, stole lub innych sprzętach; zmianę ciężaru ciała, a zatem podnoszenie się stolów bez dotknięcia lub unoszenie się medjów w powietrze t. zw. lewitacje; bezpośrednie pismo duchów; przechodzenie ciał stałych przez stałe; materializacją duchów; ślady rąk lub nóg na skopconym papierze, wosku lub glinie; zawiązywanie lub rozwiązywanie węzłów na sznurze, którego końce są przytwierdzone i opieczutowane; aporty pewnych rzeczy, jak kwiatów lub owoców przy drzwiach zamkniętych.

Intelektualnemi zjawiskami spirytystyki mają być objawienia udzielone tak przez różnego rodzaju medja, jak bezpośrednio przez mowę, pismo czy inne podobne znaki, pochodzące od samych duchów. Objawienia dotyczą stanu duchów, życia pozagrobowego lub religii.

Tak się te rzeczy przedstawiają w przekonaniu spirytystów. Jakże my mamy tłumaczyć sobie zjawiska spirytystyczne?

Sami spirytysty przypisują je duchom osób nieżyjących. Dowodzą oni, że z żyjącymi na ziemi ludźmi, dusze te mogą pozostawać w sto-

